

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 13-09-22956 לנקרי ואח' נ' חדד ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כב' השופט יואב פרידמן

התובע/הנתבע שכנגד שמעון לנקרי ת"ז 057135642

נגד

הנתבע/תובע שכנגד יוסף חדד ת"ז 054885694

1

החלטה

2

3 1. מדובר בתביעה בעילה שלפי חוק איסור לשון הרע. התובע מייחס לנתבע אחריות לשורה של
4 פרסומים משמיצים באינטרנט (בדמות פוסטים לאורך תקופה של משתמשת בפייסבוק שזיהתה
5 עצמה בשם "הדס בתור" לפני הבחירות בעכו. התובע טוען שאותה "הדס בתור" אינה אלא הנתבע).

6

7 2. נמחקו בהסכמה הגנות שלפי חוק איסור לשון הרע, כאשר ההליך התמקד ומתמקד אפוא בעניין
8 אחד: האם אכן הנתבע הוא שאחראי לפרסומים האמורים. הנתבע מתכחש לכך, וטוען לרדיפתו
9 מטעמים של עוינות שנולדה על רקע יריבות פוליטית.

10

11 3. הוגשו ראיות הצדדים, והעדים נחקרו. בשלב דיוני מאוחר יחסית, הגישו הצדדים חוות דעת
12 מטעמם, כאשר הוסכם הדדית שחוות דעת מטעם הצדדים תוגשנה בלא חקירה. בחוות הדעת באה
13 התייחסות בפרט לשרשור הודעות שהתקיימו ב 9.7.13. מדובר בפוסט מאת שם המשתמש
14 HADAS BATOR שהועלה לדף פייסבוק בשם "הבמה הפתוחה לבחירות בעכו". הפוסט כלל
15 העלאת תמונה והתייחסות כתובה מאת המשתמש או המשתמשת שהעלתה התמונה - אותה "הדס
16 בתור". מנהל דף הפייסבוק הרלבנטי נתן תגובה ובה ביקש מהדס בתור להסיר את התמונה, תוך
17 מתן התראה שאם לא תעשה כן בעצמה הוא יעשה הדבר. לאחר מס' דקות באה תגובה, בדמות
18 הודעה שנשלחה מאת שם משתמש YOSI HADAD (שם הנתבע). בתגובה נרשם בלשון נקבה "אני
19 לא מסירה" והמשך התייחסות לגופה לדרישת מנהל הדף.

20

21 התובע טוען שהנתבע, בהיסח דעת רגעי שהסגיר אותו, שלח תגובה באמצעות מכשיר סלולארי,
22 מאת חשבון המשתמש הרשמי שלו עצמו בפייסבוק; במקום לשלוח התגובה מחשבון המשתמש
23 שפתח תחת השם "HADAS BATOR". הנתבע מתכחש לכך שהוא ששלח אותה תגובה, כפי שהוא
24 מתכחש לכך שהוא שפרסם הפוסטים שנשלחו תחת שם המשתמש או המשתמשת "הדס בתור".

25

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 22956-09-13 לנקרי ואח' נ' חדד ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 חוות הדעת מטעם הצדדים נגעו לאפשרויות שמעלה הנתבע לגניבת זהותו בחלופות שונות, ומשלוח
2 הודעת התגובה תחת שם המשתמש שלו, על ידי גורם זדוני כלשהו שביקש לייחס לו את הודעת
3 התגובה (וכך לייחס לו אחריות לפרסומיה של אותה "הדס בתור", ולפגוע בו ובסיעתו בעיצומה של
4 מערכת הבחירות).

5
6 4. לאור קביעות שבחוות הדעת מכל צד, הצפתי לעיונם של הצדדים האפשרות שינתן צו בהסכמה
7 לחברת פייסבוק שיחייב אותה במתן מידע שיכול ויש בו לסייע להכרעה העומדת על הפרק בתיק זה.
8 הצדדים הגישו תגובותיהם, כאשר שניהם מסכימים למתן צו, כל צד והדגשים שלו לגבי הנוסח.

9
10 5. ברור שעל הצו לעמוד בדרישות ההלכה הפסוקה במה שקשור לחיוב צד שלישי לתן מידע שבידיו
11 שיאפשר לחשוף זהותו של מעוול נטען בעוולת לשון הרע. כוונתי להלכה שנפסקה ברע"א 4447/07
12 רמי מור נ' ברק א.טי.סי (1995) החברה לשירותי בזק בינלאומיים בע"מ.

13
14 6. הלכת רמי מור הנה רחבת יריעה, ולא אשוב על הנמקותיה. עם זאת אזכיר בקצרה בפסקה הבאה
15 מספר שיקולים שזכרו שם בדעת הרוב (על ידי השופט ריבלין), עד כמה ששיקולים אלה מקרינים
16 על השאלה האם יש לתן צו מעין זה בענייננו, ומה תוכנו.

17
18 7. באותה הלכה עמד ביהמ"ש העליון על המתח שבין שיקולי האנונימיות כערך עצמאי ומכשירי,
19 המשתלב גם עם עקרון חופש הביטוי המבוזר ברשת, לבין שיקולי הגנה על הזכות לשם הטוב
20 באינטרנט. נזכרו מספר שיקולים שהצדיקו שם התוצאה הסופית (לפיה לא חויבה ספקית
21 האינטרנט לגלות זהות של בעל כתובת IP).

22
23 א. מדובר בצו המופנה כלפי צד שלישי שכלל אינו בעל דין בהליך, ומחייבו במתן מידע על לקוחותיו,
24 על כל הרגישות הנוגעת לדבר מבחינת זכויות הצד השלישי, היחסים שבין הצד השלישי ללקוחותיו,
25 הזכות לפרטיות, וזכותו של צד שלישי שלא ייגרר בכלל להליך לא – לו בדמות צו המחייב אותו
26 במתן מידע).

27
28 ב. מדובר בהליך בו "מגויס" ביהמ"ש בשלב מקדמי שקודם בעצם להגשת התביעה לגופה כנגד מעוול
29 אנונימי, כאשר אין מדובר בסעד זמני מוכר המעוגן בדין (אף סעד זמני – קודם לא אחת להגשת
30 התביעה לגופה).

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 22956-09-13 לנקרי ואח' נ' חדד ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

ג. החשש מפני הפיכת ביהמ"ש למעין רשות חקירתית בפועל, המסייע לתובע באיתור מידע לצורך איתור וזיהוי בעל ריבו והגשת תביעה נגדו. ביהמ"ש אינו רשות חקירתית, ולא גוף אכיפה. אי מתן צווים אזרחיים לצד שלישי על ידי ביהמ"ש כדי לאתר זהותו של מעוול "אזרחי" פוטנציאלי, אינה מונעת פעולת איתור של גופי חקירה במסגרת הסמכויות הנתונות להן בדין, כאשר מתעורר גם חשד לעבירה פלילית שיש לחקור.

ד. זהות נתבע ידוע ונקוב ושם הנה חלק מפומביות הדיון, ולא קיימת כיום מסגרת דיונית בסדר הדין האזרחי המאפשרת הגשת תביעה כנגד נתבע גנרי ואנונימי. צווים שניתנים – אמורים להשתלב בתביעה כנגד נתבע נקוב בשם.

על רקע כל אלה בא ביהמ"ש העליון לכלל מסקנה כי אין מסגרת דיונית המעוגנת בדין הקיים ומאפשרת לתן הצו המבוקש, ולכן יש להמתין למחוקק שייעשה מעשה. כאשר השיקולים שיש לאזן ביניהם הנם מורכבים; ואין לצור יש מאין מסגרת דיונית כזו, בדמות חקיקה שיפוטית. כלומר בשורה התחתונה הוכרע שאין מסגרת דיונית בדין המצוי, המאפשרת לתן צו "אזרחי" כלפי צד שלישי, שיחייב אותו במתן מידע שתכליתו לחשוף זהותו של נתבע פוטנציאלי, כלפיו נטען למעשה עוולה.

8. אלא שהשיקולים הנ"ל לא חלים בענייננו:

כאן לא מתבקש סיועו של ביהמ"ש בשלב מקדמי, לשם איתור זהותו של מעוול פוטנציאלי אך כזה שזהותו לא ידועה. ההליך בשלב מתקדם ולא מקדמי, וזהות הנתבע ידועה מראשית ההליך. השאלה היא אחרת – האם הוא אחראי לעוולה הנטענת, ולא מהי זהותו. הנתבע הוא בעל דין נקוב בשם, ואף הוא כמו התובע, מסכימים שיינתן הצו.

אין חשש להפיכת ביהמ"ש בהליך אזרחי ל"רשות חקירתית", שתסייע באיתור זהותו של נתבע פוטנציאלי לא ידוע. שכן נוסח הצו שיינתן יחייב את פייסבוק לתן מידע שיכול (אולי) לסייע במתן מענה לשאלה האם עומד הנתבע מאחורי הפרסומים או לא; אך במידה והתשובה שלילית או שאין תשובה, לא יכלול הצו חיוב של פייסבוק לספק לתובע מידע בדבר זהות פרסונאלית של משתמש אחר, לא ידוע, שיכול ואולי הוא שעומד מאחורי הפרסומים. זאת בניגוד לנוסח הצו הרחב המבוקש על ידי ב"כ התובעת, ואינו עולה בקנה אחד עם הלכת רמי מור.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 13-09-22956 לנקרי ואח' נ' חדד ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

הסכמת הנתבע, וצמצום תוכנו של הצו כך שלא יחשוף מידע ביחס לצדדים אחרים זולתי הנתבע, נותנים מענה גם לבעיה הנוספת של היחסים בין הצד השלישי ללקוחותיו או המשתמשים בשירותיו. כאשר לא חלים גם השיקולים האחרים שעניינם בפרטיות והסכמת הצד אליו מתייחס המידע, והצו מתבקש כדי להכריע ביחסים כנגד מי שאינו זר להליך ואף המידע המבוקש יכול לגעת פוטנציאלית אך אליו ולא לחשוף זהות של צד אחר, אין מניעה לתן הצו. ההליך האזרחי מכיר בכך שבמסגרת הליכי ביניים בין בעלי דין, ניתן לעתים לתן צוים כלפי צדדים שלישיים (או זימון לעדות) הנוגעים לחשיפת מידע ביחס לבעל דין עצמו – לבטח כשיש הסכמה.

9. עם זאת תינתן לחברת פייסבוק אפשרות התגובה, במידה והיא חולקת על מתן הצו כלפיה, שאז תידון התנגדותה מראשית.

10. לאחר עיון בחוות הדעת מטעם הצדדים ובעמדות הצדדים לגבי נוסח הצו, ניתן צו המופנה לפייסבוק ישראל ומחייב אותה לתן המידע המפורט לעיל:

א. מה מס' כתובת ה IP ממנו נשלח הפוסט מ 9.7.13 מאת שם המשתמש HADAS BATOR לדף הפייסבוק "הבמה הפתוחה לבחירות בעכו"

ב. מה מס' כתובת ה IP ממנו נשלחה אחת התגובות לאותו פוסט, אף היא ב 9.7.13 לדף הפייסבוק "הבמה הפתוחה לבחירות בעכו" מאת שם המשתמש "YOSI HADAD"

ג. במידה ואחד ממספרי ה IP (או שניהם) שייכים לנתבע מר יוסף חדד ת"ז 054885694 – יש לפרט הדבר. במידה ושייך מי מהם לאדם אחר יש לציין עובדה זו, בלי לציין זהותו של אותו אדם.

המידע ינתן בתוך 45 יום, וככל שלא ניתן טכנית לספקו יש לפרט מדוע. לחלופין אם יש התנגדות למתן המידע תוכל פייסבוק כאמור לפרט טעמי התנגדותה, בתוך פרק הזמן שנקב לעיל. ב"כ הצדדים אחראים למימוש הצו מול פייסבוק, וישלחו לה אותו בתוך 10 יום, יחד עם כתבי הטענות וחווה"ד (על מנת שיוכן לפייסבוק ההקשר שבו ניתן הצו כלפיה).

ניתנה היום, ו' אב תשע"ו, 10 אוגוסט 2016, בהעדר הצדדים.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 13-09-22956 לנקרי ואח' נ' חדד ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

יואב פרידמן, שופט